

ITEM NO 09773/53

K/MP
3 Oct
I/11299

CZECHOSLOVAKIA

INDUSTRY

Mining Uranium

LABOR

Wages

Working Conditions

STANDARD OF LIVING

Wages

WAGES AND LIVING CONDITIONS OF THE AVERAGE JACHYMOV
MINER

SOURCE MUNICH : Three brig^{de} workers from JACHYMOV
uranium mines, who all escaped to
Western Germany at the beginning of August 1953.

DATE OF OBSERVATION : July 1953.

ENGLISH SYNOPSIS

This is a compilation of information from three sources --
young miners -- who worked in the JACHYMOV area until
their escape.

EVAL. COMMENT : The interviewer did not consider the
three subsources to be trustworthy.
Nevertheless, this report is believed to contain an
accurate description of the post currency reform
living standard of CSR workers. The pit "Čížany" is
UNCONFIRMED here. DRMOLE is south of MARIŇSKÉ LÁZNĚ.
This report is issued for information only, since
neither the pit nor the locality were previously
mentioned in connection with JACHYMOV uranium area.

X X X

Je všeobecně známo, že poměry v závodních kuchyních
nejso pro strážníky nijak příznivé. Speciálně v jáchy-
movských dolech si všichni strážníci před měnovou

/more/

reformou stěžovali, že při tam špatné stravě, jaká je jim v závodní kuchyni podávána, nemohou pracovat, neboť strava je předně nedostačující a pak nechutně upravená. Náprava nebyla učiněna žádná, ale za to se všem strávníkům slibovalo, že příští měsíc se to zlepší, pak zase příští měsíc a tak to šlo od měsíce k měsíci.

Když byla provedena v Československu měnová reforma, říkalo se, že strava bude vydatnější a chutnější. Ale zase to byly jenom pliby.

Informátoři pracovali v jáchymovských dolech šachta ČÍŽANY a stravovali se v závodní kuchyni DRMOLE, kde byli také ubytováni. Celkem se zde stravovalo 150 horníků a brigádníků.

Jídlo bylo velmi špatně upravené a také ceny byly v porovnání ke staré měně neúměrně vysoké.

Ke snídani se podávala pouze černá káva, málo slazené, a dva suché rohlíky, za což museli strávníci zaplatit 1,- Kčs.

Oběd stál 3.60 Kčs. Jídlo bylo jednotvárné. Jeden den byly brambory s koprovou omáčkou, druhý den knedlíky s cibulovou omáčkou a čtvrtý den knedlíky s gulášem. Omáčky byly stejné chuti s 5 dkg porcí masa. Strávníci si odpočinuli od omáček pouze v pátek a v sobotu. V pátek byly tři malé buchty s černou kávou a v sobotu mořské filé s bramborovým salátem. Informátoři říkají, že se salát nedal vůbec jíst, jak byl překyselený a ryba zapáchala. V neděli byly třikrát v měsíci za sebou stejné omáčky, jako ve všední dny. Čtvrtou neděli v měsíci dostávali strávníci tak zvané přilepšení, ve formě vepřové s knedlíkem a zelím nebo řízek s bramborovým salátem. To bylo tak nejjobstojnější jídlo, které jedli strávníci jednou v měsíci.

Polévky byly každý den stejné. Byly dělány z kostek, trochu více zapražené a měly chuť po hrachové polévce. Pouze v neděli byla polévka hovězí, ale bez masa.

Večeře stála 3.- Kčs a bylo to totéž jídlo, jako v poledne, pouze s tou obmenou, že když k obědu byly

brambory, tak k večeři byly knedlíky a zase naopak.

Jelikož nestačila strava k nasycení, téměř všichni zaměstnanci si jídlo dokupovali. Nejčastěji se zaměstnanci dosycovali 20 dkg salámu a houskami.

Jáchymovská voda se nedala pít a proto vypil každý průměrně denně dvě piva. Tyto vedlejší denní výdaje činily 10,- Kčs.

Zaměstnanci měli dvě možnosti. Buď zasytit své žaludky tak, že si jídlo přikupovali, ale pak si nemohli kupovat šatstvo nebo jiné potřebné věci, protože jim na to nestačily peníze. Nebo byli v zaměstnání hladoví a kupovali si ošacení. V jáchymovských dolech již neexistují vysoké výdělků, jak tomu bylo v některých případech před měnovou reformou.

Informátoři pracovali na nejhorsím pracovním úseku při budování a dosahovali nejvyšší pracovní výdělkové třídy, která se na této práci dosáhnout dala. Jejich nejvyšší hodinová mzda činila 6 Kčs. Při 192 pracovních hodinách a při hodinové mzdě 6 Kčs vydělali informátoři hrubého měsíčního platu

měsíční srážky pro zaměstnance	Kčs 1.152
	" 305
čistý měsíční plat	Kčs 847,-
stravné v závodní kuchyni za měsíc	" 228,-
na denní svačiny a pivo potřeboval	" 300,-
poplatek v ubytovacím středisku za měsíc	50,-
měsíční vydání za kuřivo	" 70,-
po odečtení těchto nejnurtnějších položek zbylo zaměstnanci na měsíc	Kčs 199,-

Z této částky si museli platit informátoři jízdné na návštěvu ke svým rodičům, kteří bydleli na Slovensku. Na ošacení a na zábavu již peníze nezbyly. To se ovšem nestávalo každý měsíc, že dosahovali tak "vysokých" výdělků. Jejich hodinová mzda se pohybovala od 3,- do 6,- Kčs.

Proto se také stalo, že si některý měsíc nevydělal ani na zaplacení závodní kuchyně a nocležného, když si chtěli koupit svačiny, které byly při jejich těžké práci nezbytně nutné. /Nosili pytle s cementem a betonovali./

V tom případě žádali důlní správu o mimořádnou zálohu, protože závodní kuchyně jídlo na dluh nedávala a nocležné také museli platit předem. Důlní správa však neměla ráda, když někdo mimořádnou zálohu požadoval. To museli zaměstnanci vyplňovat spoustu formulářů s otázkami, proč dosáhli malého výdělku, nač zálohu potřebují a kdy ji zaplatí. Proto zaměstnanci neradi o zálohu žádali.

Horníci v šachtě měli o málo větší výdělky, než zaměstnanci při budování, ale rozdíl nebyl velký. Proto byli většinou zaměstnanci s výdělkem nespokojeni a také nepodávali takové pracovní výkony, jako dříve před měnovou reformou.

E n d